

3
וּבַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם שָׁנִים שָׁנָה אֶל הַתְּנָח וְעַל הַנְּשִׁי הַשְּׂנֵי
לֹא וְדָבָר לוֹ נָשִׂים וְהָיָה לָא קָרָא בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּהֲתוֹנִים אֲשֶׁר
הָיָה בְּאֶרֶץ כּוּלָּא נִפְתַּח בְּיַשְׁרָאֵל מִיּוֹם כָּתוּב אֲשֶׁר
יִזְכָּר שֶׁעַל וְהָיָה וְהָיָה אֲשֶׁר עָבְדוּ אֶת הָעִשְׂתוֹת וְיִטְמְנוּ
נְבִלָה עַל עַמּוּד עֲדוּק וְיִשְׁוּ מֵעֵשׂוּ הַיּוֹד מִלֶּבֶד דָּם אֹרִיזָה
וְיִשְׁבְּבוּ לוֹ אֵל וְגַם מִטְּמָאִים הֵם אֶת הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר אֵין הֵם
מִכְדוּל כְּתוּרָה וְשׁוֹכְבִים עַם הַרְוָאָה אֶת דָּם זִבְהָ וְלִקְחִים
אֵינֶם אֲתַבֵּת אֲחֵיהֶם וְאֲתַבֵּת אֲחֵיהֶם
אֲחֵיהֶם אֲמֵר לֹא תִקְרַב שָׂאֵר אֲמֵר הִיא וְשִׁפְטֵי הָעֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל
זוֹא כְּתוּב וְנִהְיִים הַנְּשִׂים וְאֵם תִּגְלָה בֵּן הָאָח אֶת עֲרוֹת אָחִיו
אֲבִיהָ וְהָיָה שָׂאֵר וְגַם אֶת הַיּוֹד קִדְּשִׁיהֶם כִּימָנוּ וּבְלִשׁוֹן
גְּדוּפִים פִּתְחוּ פֶה עַל חֻקֵי בְרִית אֵל לֵאמֹר לֹא נִכְוַע וְתוֹשֵׁב
הֵם מִיִּשְׂרָאֵל בֵּם כֻּלָּם קִדְּשׁוּ אֵשׁ וּמִבְּעֵרֵי יִשְׂרָאֵל קוֹדֵר
עַבְדֵי קוֹדְשֵׁיהֶם וּבִינֵי נִפְעָעִים בִּיעִיהֶם הַקְּדוֹב אֱלֹהִים
לֹא יִנְקָה כִּהְיָ בֵּיתוֹ יֵאָשֶׁם כִּי אִם נִלְחָץ כִּי אִם לְמִלְפָּנֵים פִּקֹּד
אֵל אֶת מִי שִׁוְהֵם וְיִחַד אִפּוֹ כַּעֲלֻלֹתֵיהֶם כִּי לֹא עִם בִּינֹת הוּא
הֵם כִּי אֲבָרֵי עֲבוֹת כִּי אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם בִּינֵי כִי מִלְפָּנֵים עַמֵּד
נִשְׂאָה וְאֲחֵרֵי בִיד שֶׁר הָאֹרִים וְיִקָּם בְּלֵעַל אֶת חֲנֹד וְאֶת
אֲחֵיהֶם בְּמִזְמוֹת כְּאִשְׁעֵי שְׂדֵאֵן אֲתֵהוּ אֲשׁוֹנֵה
וּבְקֶדֶת חֻקֵי הָאָרֶץ עַמּוּד מִיּוֹם הַגְּבוּל וְיִתְעַן אֶת יִשְׂרָאֵל
וְתוֹשֵׁב הָאָרֶץ כִּי דָבָר סָרָה עַל מִצְוֹת אֵל בְּיַד נִשְׂאָה וְגַם

וישתה הקודש וינבא ישיה לישוב את ישראל מאר
 אל ויזכר אל בית ראשנים ויקם בארץ נטנס ומישאל
 חכמים וימנעם ויזכרו את חסדו בארץ חפדוה שוים כדוה
 ויזכו השם במחוקק הוצר הוא חסדוה ויזכרוה הם
 שבו ישראל הוינעלים בארץ והודה ויגרו בארץ דמיס
 אשר קרא אל את כולם שרים כי ידעוהו ולא הישבה
 פארם בני אהד והמחוקק הוא דור ש חסדוה אשר
 אמר וישעה מויעא כלו ליעשומו ונדוהו השם הם
 חכמים לכדוה את חסדו במחוקקות אשר חקק אנחוקק
 לחתה לך במה בכל קין הדטוה ויזכרוה לאושיהו עד שם
 ידדו חסדוה באהדות חכמים וכל אשר חוכאו בכית
 לילת בוא אל המקדש להאר מוסחו חנס ויהיו כמפדו
 חסדו אשר אמר אל מי בנס וסם דלתו ולא תשיחו מנסו
 חנס אם לאו שמרו לשעות כפדוש התורה לקץ הרשע והבוה
 ככנס השחור ולהנוד מחוז הישעה הטמא בדר ובחרט
 ובחוז המקדש ולפול את שער עמו לחנות ארץ שלום
 ואת יוטמוס נרעו והתורה לכן הטמא לפסוד ולהה יושן
 הקודש לתוך ולשמור ארץם השפת כפדושה ואת המועדות
 נילת הם התעבות כמעא באר חקיות חסדוה בארץ דמיס
 יארים את הקדשים כפדו שוהם לאהוב איש את אחוהו
 כמחוקק שרי עב ואביון ום